

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษ

รายวิชาเครื่องตี้มและการผสมเครื่องตี้ม ของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม

วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ผู้ทำวิจัย

นายกฤษดา กุลโชติ

พนักงานราชการ

วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ชื่อเรื่องงานวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษรายวิชาเครื่องตีและ การผสมเครื่องตี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ชื่อผู้ทำวิจัย นายกฤษดา กุลโชติ

สาขาวิชา การโรงแรม

บทคัดย่อ

การทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษรายวิชาเครื่องตีและการผสมเครื่องตี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการอ่านคำศัพท์ จำนวน 4 ชุด โดยจัดเรียงคำศัพท์ในงานเครื่องตีและบาร์อาทิ อุปกรณ์ในการผสมเครื่องตี ประเภทของแก้ว ส่วนผสม และพนักงานและการบริการ เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดจึงเป็นสิ่งสำคัญมากของงานโรงแรม ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 11 คน อ่านแบบทดสอบก่อนฝึก หลังจากนั้นดำเนินการฝึกทักษะด้วยแบบฝึกทั้ง 4 ชุด ก่อนเริ่มเรียนครั้งละประมาณ 15 นาที และมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกการอ่านเป็นการบ้าน

จากการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนามีทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับที่น่าพอใจ นักเรียนมีทักษะการอ่านเพิ่มขึ้น ร้อยละ 100 ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันมนุษย์ใช้ภาษาต่างๆ เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน โดย "ภาษาพูด" ถือเป็นสื่อที่ถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด แม้จะมีการพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารในรูปแบบอื่น แต่ภาษาพูดยังคงเป็นหัวใจหลักในด้านการศึกษา การพาณิชย์ และการบริการ ซึ่ง "เสียง" เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในสื่อภาษาพูด การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เรื่องการออกเสียงคำต่างๆ ให้ได้อย่างถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน ตามหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิตและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะในหลักสูตรสาขาวิชาการโรงแรม ซึ่งทักษะภาษาอังกฤษถือเป็นหัวใจสำคัญของการประกอบอาชีพ อย่างไรก็ตาม จากสภาพการเรียนการสอนในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม พบว่านักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีววารินชำราบ ประสบปัญหาอย่างมากในด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษเฉพาะทาง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับอุปกรณ์ ส่วนผสม และประเภทของเครื่องดื่มได้ถูกต้อง รวมถึงไม่ทราบความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น ส่งผลให้ขาดความมั่นใจและไม่สามารถสื่อสารในงานบริการเครื่องดื่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการสร้างแบบฝึกปฏิบัติคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับงานเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่มโดยตรง เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นระบบจากง่ายไปยาก และช่วยสร้างความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับลูกค้าในสถานการณ์จริงต่อไป

ปัญหาการวิจัย

การใช้แบบฝึกอ่านบัญญัติคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานในรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม จะช่วยให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 มีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ดีขึ้นหรือไม่

จุดมุ่งหมาย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและเพิ่มพูนคลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านชุดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่ายในการเรียน โดยผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบผลคะแนน

ระหว่างก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) เพื่อศึกษาพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนหลังจากได้รับการฝึกทักษะด้วยชุดแบบฝึกที่กำหนด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในงานเครื่องตี้มและการผเครื่องตี้มได้อย่างถูกต้องตามหลักศาสตร์
2. นักเรียนเห็นความสำคัญของการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นใจในการปฏิบัติงานและการสื่อสารภาษาอังกฤษกับแขกผู้มาใช้บริการ
3. ได้แนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะทางเพื่อใช้ในรายวิชาอื่นๆ ของแผนกวิชาการโรงแรมต่อไป

บทที่ 2

แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาทักษะการออกเสียง และการพูด

การพัฒนาทักษะทางการออกเสียง และการพูดเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องฝึกฝน ดังที่ เบิร์น (Byrne 1986 : 10-11) กล่าวว่า การสอนการพูดจำเป็นต้องฝึกผู้เรียน 2 อย่าง คือ 1. ฝึกในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียงและรูปแบบไวยากรณ์และ คำศัพท์ 2. โอกาสสำหรับแต่ละคนได้แสดงออก ผู้สอนต้องให้ความสนใจในเรื่องความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในขั้นที่แตกต่างกันของระดับการเรียนรู้ ในขั้นต้นควรเน้นความถูกต้อง ส่วน ในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว การพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นบ่อเกิดที่ดีของแรงจูงใจสำหรับผู้เรียน สิ่ง ที่ผู้สอน ควรคำนึง คือ 1. พยายามหาวิธีแสดงต่อผู้เรียนว่าพวกเขา กำลังพัฒนาภาษาตลอดเวลา โดยการจัด กิจกรรม ต่างๆเป็นครั้งคราว เช่น เกมหรือการอภิปราย เพื่อให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาสามารถใช้ภาษา ได้มากแค่ไหน 2. ในการฝึกควบคุม นั้นผู้สอนจะต้องเลือกกิจกรรมและแก้ไขข้อผิดพลาดในโอกาสที่ เหมาะสมให้ผู้เรียนได้รับ การตั้งใจอยู่เสมอ 3. แสดงให้ผู้เรียนรู้ว่าจะได้สิ่งที่พวกเขา รู้เพียงเล็กน้อยได้อย่างไร บางครั้งพวกเขา ไม่ สามารถ แสดงความคิดเห็นได้เพราะว่าไม่มีภาษาที่แม่นยำอยู่ในใจ จึงจำเป็นต้องใช้การถอดความ และการแสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง

สรุปว่า การพัฒนาทักษะการพูดเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนควรพัฒนาทักษะด้านนี้ให้เกิดขึ้นแก่ ผู้เรียน โดยฝึก ให้ ผู้เรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง และในขั้นต้นผู้สอนควรเน้นผู้เรียนในเรื่อง ของความถูกต้องในการใช้ภาษา ส่วนในขั้นสูงขึ้นไปนั้นผู้สอน ควรให้ผู้เรียนเน้นในเรื่องของความคล่องแคล่ว ในการ สนทนาและให้ผู้เรียนทราบว่าจำเป็นต้องมีการ พัฒนาทางภาษาอยู่ตลอดเวลา

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

มีผู้ตั้งทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนไว้หลายท่าน ซึ่งแต่ละท่านได้วิจัย ศึกษาและเสนอทฤษฎีไว้แตกต่างกัน การศึกษาทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการเรียน ภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองนั้นได้มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้ 1) ทฤษฎีและแนวคิดของบลูม บลูม (Bloom 1976 : 167-176) ได้ทำการวิจัยและเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการเรียนรู้ การสอนในโรงเรียน โดยกล่าวถึงปัจจัยหรือ องค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้ 3 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด (Cognitive entry behaviors) หมายถึง ความสามารถ ทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วยความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน 2. คุณลักษณะทางด้านจิตพิสัย (Affective entry characteristics) หมายถึง สภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำ ให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ซึ่งได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชา โรงเรียน ระบบการเรียนรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและลักษณะซึ่งเป็นคุณลักษณะ ต่างๆทางด้านจิตพิสัยซึ่งบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงได้แต่ บางอย่าง ยังคงอยู่ 3. คุณภาพการสอน (Quality of instruction) ได้แก่ การได้รับคำแนะนำการมีส่วนร่วม ในการ เรียนการสอน การเสริมสร้างของครู การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้ผลว่าตนเองกระทำ ได้ถูกต้องหรือไม่ 2) ทฤษฎีและแนวคิด

ของจาโคโบวิทส์จาโคโบวิทส์ (Jakobovits 1971 : 103-115) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในการ เรียนการสอน ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองและสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมี 3 ประการ คือ 1. ปัจจัยด้านการสอน ประกอบด้วยคุณภาพการสอนของครูซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถทางภาษาและการสอนของครู โอกาสทางการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งรวมทั้งเวลาที่ใช้เรียนทั้งในและ นอกห้องเรียน

เกณฑ์การประเมินผลซึ่งอาจประเมินได้จากแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วยความสามารถที่จะเข้าใจการสอนขึ้นอยู่กับ สติปัญญา ความสามารถทาง ภาษา ความถนัดได้แก่ องค์ประกอบความถนัดทางการเรียนทาง ภาษา ความมานะบากบั่น เกิดจากแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์เจตคติที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษา ที่เรียนและเจตคติต่อวัฒนธรรมต่างประเทศ ส่วนกลยุทธ์และ วิธีการเรียน ประกอบด้วยสมรรถภาพ ในการรับความรู้ใหม่ สมรรถภาพในการถ่ายโอนสิ่งที่เรียนรู้ไปสู่ความรู้ใหม่ นิสัยทางการเรียน และการประเมินผลความสามารถของตนเอง 3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ความยึดมั่นต่อภาษาของตนเอง องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ ทางภาษาของตนเองและภาวะของวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคม

คุณลักษณะของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ บลูม (Bloom, 1976 : 115-126) กล่าวถึงคุณภาพการสอนที่ดีสรุปได้ว่า ครูต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเหมาะสม ให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน ค้นหาข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อบกพร่อง มีการวางแผน เตรียมการสอนและเตรียมความพร้อมของครู ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจจุดมุ่งหมายและขั้นตอนในการท างาน มีการลด ัดบเนื้อหาจากง่ายไปยาก ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม มีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรม ใช้เทคนิคการสอนที่น่าสนใจ รับฟัง ความคิดเห็นของผู้เรียน สามารถควบคุมอารมณ์ได้แม่นยำ ในเนื้อหาวิชาและความรู้ในเรื่องที่สอน ให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมนอกเหนือจากเรื่องที่เรียน เน้นการปฏิบัติ ควบคู่กับเนื้อหาวิชาและมีความสามารถในการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ ครูยุคปัจจุบันควรมีคุณสมบัติที่จัดว่าเป็นนักวิชาการ นักปฏิบัติและผู้จัดการรวมอยู่ ในตัวคนเดียวกันจึงจะสามารถ ท าทหน้าที่บูรณาการความรู้และกระบวนการเรียนรู้ าสู่ ผู้เรียนไปสู่ เป้าหมายของการศึกษาได้ (กรมวิชาการ, 2546 : 5-10) คุณสมบัติของครูที่พึงปรารถนาและเป็นที่ คาดหวังของสังคม ได้แก่ มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่าง ลุ่มลึก สามารถสังเคราะห์ ความรู้ ามมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการเรียนการสอนท าสู่ศาสตร์ที่สอนมีความเข้มแข็ง และเข้มข้น ติดตามความก้าวหน้าในเทคนิควิธีสอนตลอดเวลาและน ามมาใช้พัฒนาการเรียนการสอนของตนใน ชั้น เรียน เป็นแบบอย่างในการคิดการทำ (Role modeling) ครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นอย่างมาก การกระทำของครูจะอยู่ในสายตาของผู้เรียนตลอดเวลา ผู้เรียนจะเลียนแบบครูโดยไม่ รู้สึกตัว ดังนั้นหากครูต้องการให้ ผู้เรียนมีพฤติกรรมอย่างไร คิดอย่างไร ครูควรน าสิ่งเหล่านี้มา สละสลวยในตัวครูขณะท าสอนด้วย ครูต้องเป็นนักจิตวิทยาการเรียนรู้อ ครูต้องรู้จักผู้เรียนเป็น อย่างดี รู้ว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถอย่างไร มีความสนใจและความถนัดในเรื่องใด ทำอย่างไรจึงจะกระตุ้นให้ผู้เรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน ก้าวทันความรู้และสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมที่ เปลี่ยนแปลงได้ เป็นนักเทคโนโลยีสารสนเทศ ครูต้องเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ใหม่ๆวิธีและใช้

เครื่องมือค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งต่างๆได้รวมถึงสามารถนำ โปรแกรมการศึกษาต่างๆมาใช้ในการเรียนการสอน ได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ ครูต้องเป็นผู้เห็นคุณค่าและ ความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิต สรุปว่า พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนเป็นสิ่งมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการเรียน ของผู้เรียนเพราะ พฤติกรรมการ สอนและพฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ดังนั้น พฤติกรรมการเรียนที่ดีหรือไม่ดี นั้นขึ้นอยู่กับ พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน ซึ่งพฤติกรรม การสอนของครูถือว่าเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อ ผู้เรียนเช่นกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิตยา วยโรจนวงศ์ (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการออกเสียง ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณี : นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษามีน้อยมาก กล่าวคือ สามารถสื่อสารเข้าใจได้ดีเพียงร้อยละ 4.8 ปานกลาง ร้อยละ 32.9 ไม่สามารถสื่อสารได้ร้อยละ 25.3 สื่อสารได้เล็กน้อยร้อยละ 37 และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความสามารถในการออกเสียง ภาษาอังกฤษสรุปได้ 3 ประเด็น คือ 1) ปัจจัยด้านภูมิหลังและคุณลักษณะของแต่ละ บุคคลอันมีผล จากการศึกษาและอาชีพบิดารวมถึงเกรดภาษาอังกฤษหลักและเสริมของนักศึกษา 2) ปัจจัยด้าน 4 การเรียนการสอนที่ผ่านมาและโอกาสสัมผัสภาษาที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษ 3) ปัจจัยด้าน เจตคติ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ พบว่า มีเพียงเจตคติและความรับผิดชอบที่มีอิทธิพล ต่อความสามารถในการออก เสียงภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้ชุดศึกษาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยฝึก และเพิ่มพูนทักษะการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษในงานโรงแรมได้อย่างถูกต้อง และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. **กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย** ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 11 คน

2. **วิธีการที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน** ชุดการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากคำศัพท์พื้นฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรของโรงเรียน จำนวน 6 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้:

2.1 แบบทดสอบวัดความรู้ (Pre-test / Post-test): เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่คัดเลือกมาจากเนื้อหาในรายวิชา จำนวน 60 คำ (คัดจากชุดฝึกทั้ง 4 ชุด) เพื่อใช้วัดพื้นฐานก่อนการพัฒนาและวัดผลสัมฤทธิ์หลังการพัฒนา

2.2 ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ (Vocabulary Drill Sets): จำนวน 4 ชุด ชุดละ 15 คำ รวมทั้งสิ้น 60 คำ โดยแบ่งหมวดหมู่ตามเนื้อหาการปฏิบัติงานจริง ได้แก่:

2.2.1 ชุดที่ 1 อุปกรณ์เครื่องมือในบาร์ (Bar Tools & Equipment)

2.2.2 ชุดที่ 2 ประเภทของแก้วเครื่องดื่ม (Glassware)

2.2.3 ชุดที่ 3 ส่วนผสมและวัตถุดิบ (Ingredients & Garnishes)

2.2.4 ชุดที่ 4 ตำแหน่งงานและขั้นตอนการบริการ (Staff & Service Procedures))

3. **ขั้นตอนการดำเนินการ** ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

วิเคราะห์ผู้เรียนการวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้ ประชากรคือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 11 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และชุดคำศัพท์ จำนวน 4 ชุด คือชุดคำศัพท์พื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้วิจัยได้คัดตัวอย่างมาดังนี้

ชุดคำศัพท์พื้นฐาน ระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม

(ชุดที่ 1 อุปกรณ์เครื่องมือในบาร์ (Bar Tools & Equipment))

1. Shaker	เชค-เกอร์	กระบอกลมผสมเครื่องดื่ม
2. Jigger	จิก-เกอร์	ถ้วยตวงเหล้า
3. Strainer	สเตรน-เนอร์	ที่กรองเครื่องดื่ม
4. Bar Spoon	บาร์-สปูน	ช้อนบาร์ (ช้อนด้ามยาว)
5. Muddler	มัด-เลอร์	ไม้บดผลไม้/สมุนไพร
6. Bottle Opener	บอท-เทิล-โอ-เพ็น-เนอร์	ที่เปิดขวด
7. Corkscrew	คอร์ก-สกรู	ที่เปิดจุกคอร์ก
8. Ice Scoop	ไอซ์-สก็๊ป	ที่ตักน้ำแข็ง
9. Ice Tong	ไอซ์-ตอง	ที่คีบน้ำแข็ง
10. Blender	เบลน-เดอร์	เครื่องปั่น
11. Cutting Board	คัท-ติ้ง-บอร์ด	เขียง
12. Knife	ไนฟ์	มีด
13. Squeezer	สควีซ-เซอร์	ที่คั้นน้ำผลไม้
14. Glass Rimmer	กลาส-ริม-เมอร์	ที่เคลือบขอบแก้ว
15. Mixing Glass	มิกซ์-ซิ่ง-กลาส	แก้วสำหรับผสม

ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่ ระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม

(ชุดที่ 2 ประเภทของแก้วเครื่องดื่ม (Glassware))

1. Rock Glass	ร็อก-กลาส	แก้วทรงเตี้ย
2. Highball Glass	ไฮ-บอล-กลาส	แก้วทรงสูงมาตรฐาน
3. Collins Glass	คอล-ลินส์-กลาส	แก้วทรงสูงพิเศษ
4. Martini Glass	มาร์-ติ-นี่-กลาส	แก้วมาร์ตินี่ (ทรงวี)
5. Wine Glass	ไวน์-กลาส	แก้วไวน์
6. Champagne Flute	แชม-เพน-ฟลูท	แก้วแชมเปญทรงสูง
7. Margarita Glass	มาร์-กา-ริ-ต้า-กลาส	แก้วมาร์การิต้า
8. Brandy Snifter	แรน-ดี-สนิฟ-เทอร์	แก้วบรันดี
9. Shot Glass	ช็อต-กลาส	แก้วเป๊ก
10. Beer Mug	เบียร์-มุก	แก้วเบียร์มีหู
11. Pilsner Glass	พิล-สเนอร์-กลาส	แก้วเบียร์ทรงสลิม

12. Hurricane Glass	เฮอร์-ริ-เคน-กลาส	แก้วค็อกเทลทรงโค้ง
13. Coupe Glass	คูป-กลาส	แก้วค็อกเทลทรงปากกว้าง
14. Pitcher	พิต-เซอร์	เหยือก
15. Decanter	ดี-แคน-เทอร์	เหยือกสำหรับพักไวน์

ชุดคำศัพท์พื้นฐาน ระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม

(ชุดที่ 3 ส่วนผสมและวัตถุดิบ (Ingredients & Garnishes))

1. Spirit	สปิ-ริท	สุรากลั่น (เหล้าหลัก)
2. Liqueur	ลิ-เคียว	เหล้าหวาน
3. Syrup	ไซ-รัป	น้ำเชื่อม
4. Juice	จูซ	น้ำผลไม้
5. Soda Water	โซ-ดา-วอ-เทอร์	น้ำโซดา
6. Tonic Water	โท-นิค-วอ-เทอร์	น้ำโทนิค
7. Garnishment	การ์-นิช-เมนท	ของตกแต่งเครื่องดื่ม
8. Lime	ไลม์	มะนาว
9. Mint Leaf	มินท์-ลีฟ	ใบสะระแหน่
10. Sugar	ซู-การ์	น้ำตาล
11. Salt	ซอลท์	เกลือ
12. Ice Cube	ไอซ์-คิวบ์	น้ำแข็งก้อน
13. Crushed Ice	ครัช-ไอซ์	น้ำแข็งบด
14. Bitters	บิท-เทอร์	เหล้ายา (รสขม)
15. Grenadine	เกร-นา-ติน	น้ำเชื่อมทับทิม

ชุดคำศัพท์พื้นฐาน ระดับชั้นปวช.1 แผนกวิชาการโรงแรม

(ชุดที่ 4 พนักงานและการบริการ (Staff & Service))

1. Bartender	บาร์-เทน-เดอร์	พนักงานผสมเครื่องดื่ม
2. Barback	บาร์-แบ็ค	ผู้ช่วยบาร์เทนเดอร์
3. Sommelier	โซ-เม-ลิ-เย่	ผู้เชี่ยวชาญด้านไวน์
4. Mixology	มิก-โซ-โล-จี	ศิลปะการผสมเครื่องดื่ม
5. Beverage	เบฟ-เวอ-เรจ	เครื่องดื่ม
6. Cocktail	ค็อก-เทล	เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์

7. Mocktail	มีอก-เทล	เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์
8. Order	ออร์-เดอร์	รายการสั่งซื้อ
9. Service Charge	เซอร์-วิส-ชาร์จ	ค่าบริการ
10. Receipt	รี-ซีท	ใบเสร็จรับเงิน
11. Inventory	อิน-เวน-ทอรี	การตรวจเช็คสต็อกสินค้า
12. On the rocks	ออน-เดอะ-ร็อคส์	เครื่องดื่มใส่น้ำแข็งก้อน
13. Straight up	สเตรท-อัพ	เครื่องดื่มไม่ใส่น้ำแข็ง
14. Stir	สเตอร์	การคนให้เข้ากัน
15. Shake	เชค	การเขย่าให้เข้ากัน

2. ขั้นตอนออกแบบ

ขั้นตอนออกแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบฝึกหัดอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้จากชุดคำศัพท์ ทั้ง 4 ชุด ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบฝึกหัดอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้จากชุดคำศัพท์ทั้ง 4 ชุด ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษแบบเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3. ขั้นตอนดำเนินการ

มีการดำเนินการดังนี้

3.1 ดำเนินการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ทั้ง 6 ชุด โดยครูเริ่มอ่านให้ฟังเพื่อเป็นตัวอย่างทีละชุด ก่อนเริ่มเรียน ครั้งละประมาณ 15 นาที และหลังจากนั้นนักเรียนก็ อ่านเอง และเข้าสู่บทเรียน แล้วมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกการอ่านเป็นการบ้าน ทำการทดสอบอีก ครั้งโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง

3.2 ทำการทดสอบโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่กำหนดให้และทำการบันทึกผลคะแนน

4. ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดก่อนเรียน
- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดหลังเรียน

บทที่ 4
วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
20 ตุลาคม 2568	นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
20 ตุลาคม 2568 -20 กุมภาพันธ์ 2569	นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ทั้ง 4 ชุด	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
20 ตุลาคม 2568 -20 กุมภาพันธ์ 2569	นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

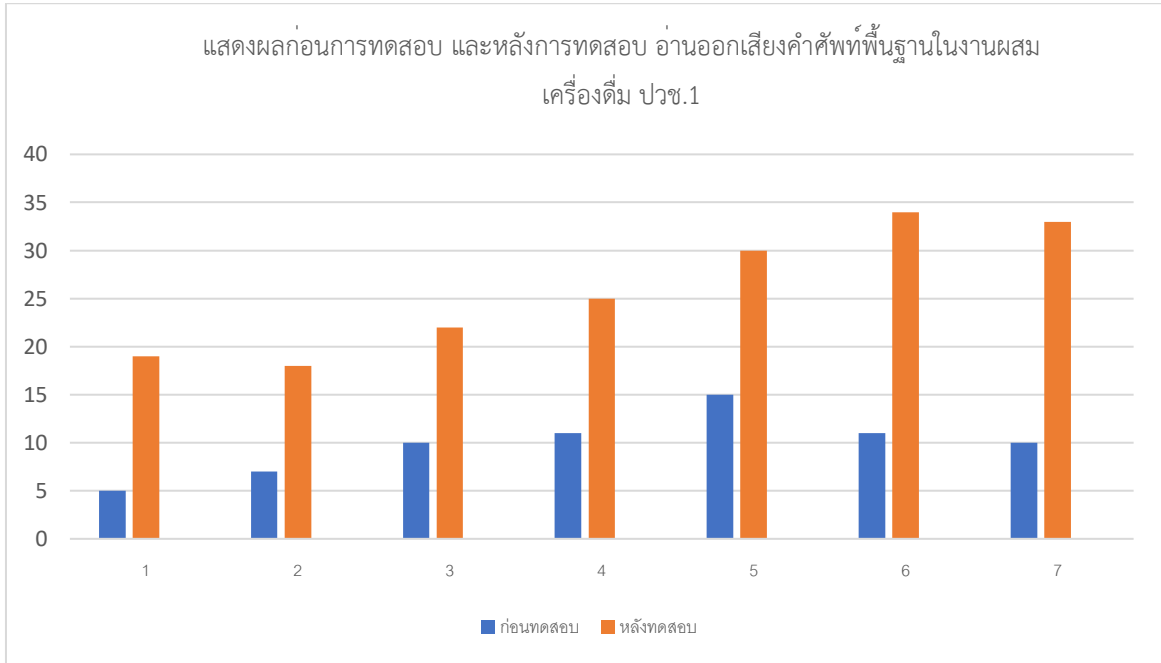
การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการ ทำแบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนฝึก และ หลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติดังนี้

ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน – หลังเรียน นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

เลขที่	Pre-test 40คำ	Post-test 40คำ	ผลต่าง	หมายเหตุ
1.	5	19	14	
2.	7	18	11	
3.	10	22	12	
4.	11	25	14	
5.	15	30	15	
6.	11	34	23	
7.	10	33	23	
8.	19	35	16	
9.	10	25	10	
10.	16	35	19	
11.	12	32	20	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังทดสอบ (Post – test) ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้องสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ร้อยละ 100

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษรายวิชา เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จำนวน 11 คน ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์คะแนนผลการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) พบว่านักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยหลังจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด นักเรียนมีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นร้อยละ 100 เมื่อเทียบกับคะแนนก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การอภิปรายผล

จากผลการดำเนินงานวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การจัดหมวดหมู่คำศัพท์: การที่ผู้วิจัยแบ่งชุดคำศัพท์ออกเป็น 4 หมวดหมู่ (อุปกรณ์, แก้ว, ส่วนผสม, การบริการ) ช่วยให้นักเรียนสามารถจำแนกประเภทและจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัวที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานจริง

2. ความถี่ในการฝึกฝน: การใช้เวลาสั้นๆ ประมาณ 15 นาที ก่อนเข้าสู่บทเรียนในการฝึกอ่านออกเสียง ช่วยให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและเกิดความคุ้นเคยกับสำเนียงและการขยับปากที่ถูกต้อง (Pronunciation)

3. ความเชื่อมั่นในตนเอง: เมื่อนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและทราบความหมาย ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและกล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษในรายวิชาปฏิบัติการผสมเครื่องดื่มมากขึ้น

3. ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย

3.1 พื้นฐานทางภาษา

นักเรียนบางคนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างจำกัด ทำให้ในช่วงแรกของการฝึกชุดที่ 1 ต้องใช้เวลามากกว่าปกติในการสะกดคำ

3.2 ความต่อเนื่อง

เนื่องด้วยตารางเรียนและกิจกรรมของทางวิทยาลัย ทำให้นักเรียนบางส่วนขาดความต่อเนื่องในการทบทวนด้วยตนเองนอกเวลาเรียน ส่งผลให้คะแนนในบางหมวดอาจไม่สูงเท่าที่ควร

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 สำหรับครูผู้สอน

ควรมีการทดสอบแบบสุ่ม (Spot check) ในระหว่างการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ โดยให้ผู้เรียนพูดชื่ออุปกรณ์หรือส่วนผสมเป็นภาษาอังกฤษขณะลงมือทำ เพื่อเป็นการย้ำเตือนความจำ

4.2 การใช้สื่อประสม

ในอนาคตควรมีการนำสื่อมัลติมีเดีย เช่น วิดีโอการออกเสียงจากเจ้าของภาษา หรือแอปพลิเคชันสอนภาษามาปรับใช้ควบคู่กับชุดแบบฝึก เพื่อให้ผู้เรียนได้ยีนสำเนียงที่หลากหลาย

4.3 การต่อยอด

ควรมีการพัฒนาชุดคำศัพท์ในระดับที่สูงขึ้น เช่น ประโยคที่ใช้ในการรับออเดอร์เครื่องดื่ม (Taking Drink Orders) เพื่อให้นักเรียนพร้อมสำหรับการฝึกงานในโรงแรมต่อไป

อ้างอิง

กฤษดา กุลโชติ. (2567). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษในงานโรงแรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการโรงแรม. วิจัยในชั้นเรียน วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ.

จตุพล ยงรัตนมงคล. (2540). การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิตยา วยโรจนวงศ์. (2543). ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2567). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2567 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สาขาวิชาการโรงแรม. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ภาคผนวก

แบบการให้คะแนน ก่อนเรียน (Pre - test) / หลังเรียน (Post - test)

ชื่อ-นามสกุล..... ชั้น ปวช.1 เลขที่

Pre - test		Post - test	
1.	21.	1.	21.
2.	22.	2.	22.
3.	23.	3.	23.
4.	24.	4.	24.
5.	25.	5.	25.
6.	26.	6.	26.
7.	27.	7.	27.
8.	28.	8.	28.
9.	29.	9.	29.
10.	30.	10.	30.
11.	31.	11.	31.
12.	32.	12.	32.
13.	33.	13.	33.
14.	34.	14.	34.
15.	35.	15.	35.
16.	36.	16.	36.
17.	37.	17.	37.
18.	38.	18.	38.
19.	39.	19.	39.
20.	40.	20.	40.

